

Ça. 6,6,27. 8,16. 7,1,26. Lāṭy. 3,3,29. 7,8. तस्मात्तव सुतं प्रसुतमामृतं कुले दृश्यते Kūāṇḍ. Up. 5,12,1. medial: द्वादशाहं प्रसुतो भूवा Ait. Br. 4,24. — Vgl. 1. प्रसव, प्रसुत्. — caus. fortgesetzt kellern lassen: प्रसावयेत् Nidānas. 5,11,3 bei WEBER, Na. 2,284.

— वि, व्यषावीत्: विसोष्यति, und विसविष्यति Vop. 8,45. 12. Anf. zerkellern: मुष्णासां व्योद्विभि: RV. 9,101,11.

— सम् gleichzeitig (Soma) kellern: यौ द्वौ संसुतः TBr. 1,4,6,1. संसुत TS. 7,5,5,1. Kāṭu. 34,4. Pāṇāv. Br. 9,4,1. — Vgl. संसव, संसुतसोम.

— अभिसम् gleichzeitig kellern für (acc.): एकं वा एताविन्द्रमभि संसुतः TBr. 1,4,6,1.

2. सु (सू), सवति (प्रसवैश्वर्ययोः) Duātup. 22,43. सुर्वति 28,115 (प्रेरणो, Vop. तपे). सुवतात्: mod. (in den Brāhmana): सुवते 3. pl. Çat. Br. 5,3,2,13. सुवाते 14. सुवते TS. 5,6,2,1. सुवे, सुवावहे P. 7,3,88, Schol.; später (auch Çat. Br.; s. u. प्र) सौति Duātup. 24,32 (प्रसवैश्वर्ययोः): साविषत् (vod. P. 3,1,34, Vārtt., Schol.), असावीत् P. 7,3,96, Schol. Vop. 13,1. सावीम्: सुष्वे AV. pass.: सूपते, सूपै: partic. सुत Çat. Br. 9,3,4,5. 4,2,14. सूत (= इरित, प्रेरित H. an. 2,208. Mṛd. t. 72. fg.) in नृषूत; s. auch unter परि und प्र. (in Bewegung setzen), veranlassen, zum Vorschein bringen; bescheeren, schicken (von Savitar's Wirkung); aufstellen, bestimmen, weihen für Etwas; Ermächtigung geben zu Etwas; mod. sich weihen u. s. w. lassen: सविता सुवाति RV. 7,40,1. अष्टं सर्वं सविता साविषत् 1,164,26. AV. 6,1,3. देवेभ्यो हि प्रथमममृतं सुवति भागम् RV. 4,54,2. fgg. 5,42,3. 82,4. वाममस्मभ्यं सावी: 6,71,6. यद्य सूर उदिते सुवति सविता भग: 7,60,4. AV. 7,14,3. 14,1,33. 19,8,4. यथा सिन्धुर्नदीनां सार्वाण्यं सुष्वे 14,1,43. सुषुवाणं in der Weihe begriffen, geweiht TS. 2,1,9,1 (P. 3,2,106, Schol., wo सुषुवाणम् zu lesen ist). 5,6,2,4. 7,5,15,2. TBr. 1,8,1,1. Çat. Br. 5,4,2,23. 4,8,5,2,1. Pāṇāv. Br. 18,9,1. 10,1. pass.: यो वै सोमैर्न सूपते (= निष्यद्यते Comm.) TBr. 2,7,5,1. सूपते ह वा अस्य तत्रम् Ait. Br. 8,5. Çat. Br. 5,3,4,3. 2,11. 15. 9,3,4,6. अग्निसवेन सुतो भवति 9. सर्वं वस्तुसुतम् zu all diesem seid ihr ermächtigt 13,4,2,17. सूपते वा एष यो ऽग्निं चिनुते TS. 5,6,2,1. यस्मादेवेमे चन्द्रस्तप्रस्तुतं सवत्सरादयः सूपते (= अभिषूयते आयायते Comm.) so v. a. in Thätigkeit gesetzt werden MAITRAJ. 6,16. मा न सावीर्महास्त्राणि so v. a. schleudere BUAT. 9,50. — प्रजापते: सुतं रयिष्ठम् N. eines Sāman Ind. St. 3,225,a. — Vgl. 2. सव, 2. सवन, 1. सवितर, सवीमन्.

— अनु nach Andern antreiben u. s. w.: पशून् Çat. Br. 5,5,4,19. अनुष (vgl. unter निस्) Taitt. Ān. 2,6,4 falsch; vgl. AV. 6,121,4. 117,3.

— अप wegschicken, vertreiben RV. 10,37,4. अपामीवां सविता साविषत् 100,8. यत्तत्रेना अप तत्सुवामि AV. 6,119,3. VS. 33,11.

— अभि, ऽषुवति, अभ्यषुवत् P. 8,3,63. 65. weihen für (acc.): ओषधी: Çat. Br. 5,2,2,9. begaben mit: पाप्मनैर्वैनमभिषुवति Kāṭu. 13,2. — do. sid. ऽसुसूषति P. 8,3,64, Vārtt. 1, Schol.

— आ zutheilen, zusenden, schicken: von Savitar RV. 1,110,3. अस्मभ्याम् सुव सुर्वतातिम् 3,54,11. 56,6. सौमगम् 4,54,6. 5,82,5. दाम्रुषे वामम् 6,71,4. वसूनि 7,43,3. 10,35,7. वयः 100,3. AV. 2,29,2. 7,14,3. 4,24,5. Çat. Br. 13,4,2,9. med. RV. 7,38,2. Pāṇāv. Br. 21,10,15. आ सुवोर्दम् (अग्ने) RV. 9,66,19. (इन्द्र:) आ साविषदर्शसानाय शरुम् sende so v. a. werfe auf 10,99,7. herbeischaffen, hercitiren: आ ते प्राणं सुवामि

AV. 7,53,6. — Vgl. 1. आसव, आसवितर und 1. आसुति.

— उद् upwards gehen heissen: ऊर्ध्वमेव वरुणमेनिमुत्सुवति Kāṭu. 19,5.

— नि, partic. ऽषुत hineingegeben, eingeworfen: चमसे ऽष्टातपानि निषुतानि भवति Ait. Br. 8,5.

— निस् fortscheuchen, fortgehen heissen: दुःषष्ट्यं डुरितं नि: द्यास्मत् (सुव) AV. 6,121,1. 7,83,4. 19,37,2. 1,81,1. 2. निरितस्तसुवत् RV. 7,30,3.

— परा wegscheuchen u. s. w.: परा ऋणा सावी: RV. 2,28,9. डुरितानि परा सुव 5,82,5. 10,137,4. AV. 6,127,3. 7,53,6. 19,39,10. VS. 16,5. TS. 1,3,22,4.

— परि, ऽषुवति, पर्यषुवत् P. 8,3,63. 65. partic. geheissen, (heraus) getrieben (vom Grase): देवानां परिषूतमसि वर्षवृद्धमसि TS. 1,1,2,1. TBr. 3,2,2,4. इति (bei Gelegenheit dieses Spruches) दर्शन्यरिषीति Āpast. in TS. Comm. 1,53,3 v. u. so v. a. zusammenrufen. — Vgl. परिषूति.

— प्र in Bewegung bringen, erregen, zur Thätigkeit rufen (namentlich von Savitar gesagt); heissen, veranlassen; Jmd Etwas verstaten, überlassen: निवेष्टाय च प्रसुवं च भूमं RV. 7,43,1. 77,1. 4,53,3. 5,82,9. प्रासावीदेव: सविता जगत्पृथक् 1,137,1. अर्थमित्यै 124,1. भद्रं द्विपदे 5,81,2. मतिम् 9,21,7. प्र वो आवाणः सविता सुवत् 10,175,1. AV. 1,10,2. सौमगाय 18,2. यज्ञम् TBr. 3,1,4,9. दानम् VS. 18,33. जीवातवे 67. Çat. Br. 1,7,4,8. अघर्षम् 5,2,1. 8,2,20. 2,5,2,30. घोमिति ब्रह्मा प्रसौति Taitt. Up. 1,8. घौष्यं प्रासुवत् MAITRAJ. 2,6. सृनिम् TS. 2,1,6,3. अन्नम् Çat. Br. 9,3,4,1. वरुणं प्रसुवीरन् zur Verfügung stellen Āçv. Ça. 2,18,8. पुरुषान् Çat. Br. 13,6,2,9. यमु हिमस्तमु ते प्र सुवामि hin- geben AV. 12,2,3. श्वानं प्रसौति überlassen (zum Todtschlagen) TBr. 3,8,4,1. प्रसुहि (v. l. ऽसूहि, in paralleler Stelle ऽसुव) Kāṭu. Ça. 9,14. 19. so v. a. schleudere Comm. zu BUAT. 9,50. — partic. प्रसूत ange- trieben, gesandt, geheissen; verstatet, dem es verstatet ist RV. 1,113. 1. अर्षत्वापस्तपेक प्रसूता: 3,30,9. हत 54,19. जना: सूर्येण प्रसूता: 7,63. 4. पृष्ठे निन्देद्वा जयति प्रसूतः entsandt (Pfeil) 6,75,5. 11. प्रसूतो भक्तम- करम् 10,167,4. AV. 6,63,1. 19,51,2. सवित् Çat. Br. 1,7,2,38. 7,22. Çat. Br. 1,1,2,17. 5,1,4,4. TS. 2,5,2,6. 5,3,4,4. — Āçv. GRU. 1,15. 1. वरुणं KAUC. 3. अं keine Erlaubniss habend Çāṅku. Ça. 14,7,2. nicht gestattet, nicht erlaubt Çat. Br. 4,1,4,3. — AV. 3,1,4 ist (vgl. RV. 3,30,6) zu vorstehen प्र सू ते. — Vgl. 2. प्रसव, 1. प्रसवितर, 1. प्र- सूति, इन्द्रप्रसूत, वरुणप्रसूति, ब्रह्म, वाज, कर्ष्य.

— अधिप्र wegschicken von (abl.): प्रजापतिरिन्द्रं वज्राधि प्रसुवति Kāṭu. 14,7.

— अभिप्र hintreiben zu: यदेनामभिप्रसुवति नद्यः Nir. 9,26. ऽसूत ver- anlasst, geheissen 11,12.

— प्रतिप्र, partic. ऽसूत wieder verstatet Schol. zu Kāṭu. Ça. 6,6,23.

— वि, ऽषुवति, व्यषावीत् Vop. 8,45. 13,1.

3. सु adj. in दावसु vielleicht auf 2. सु zurückzuführen.

4. सु (सू), सूते Duātup. 24,21 (प्राणिगर्भविमोचने). P. 6,1,186. Vop. 9, 39. सुवं 1. sg. RV. 10,123,7. सुवे Vop. 9,40. सुवाते, सुर्वते 3 pl., सुवानैः अमृत, सूत; später auch सूपते Duātup. 26,23 (प्राणिप्रसवे). सवति und सौति s. u. प्र. सुषुवे, सुसाव, समूव (P. 7,4,74) RV. 4,18,10. 10,86,23. AV. 10,1,23. असविष्ट und असोष्ट (Kūāṇḍ. Up. 3,17,5) Vop. 8,40. 46.